

Ἡ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 10

Ὁ Μαρῆς θορνεῖ τὸ Γιάννη ποῦ συνέβη νὰ πεθάνῃ !

Λοιπὸν, ἐπέθανες καὶ οὐκ ἄλλοίμονο σ' ἐμένα
ποῦ τοῦ θανάτου συμφορὰ συχνὰ πυκνὰ μὲ πλήττει !
Ὅσπερ δύο χρόνια, Γιάννη μου, δὲν εἶναι περασμένα
ποῦ σ' ἔκαμα διάδοχον τοῦ ἄλλου μακαρίτη
εὐελπιστῶν πῶς μετ' ἐμοῦ ἀθάνατος θὰ μένης,
ἀλλὰ καὶ σὺ μὲ ἀπατᾷς καὶ πρόμα πεθένης !

Ὡχ, τί ψημὸς ἐπέρασα στοῦ κοσμοῦ τὸ τηγάρι !
Σιὰ ἐννεήκοντα ἐτηγὰ, ἔθαγα τὸ Σουσαῆν,
καὶ τώρα εἰς διάστημα μηνῶν δεκαετηγὰ,
ἔστειλα δύο Γιάννηδες εἰς τὸν Αἰδωνέα !
Κνεῖς δὲν ἐδοκίμασε τὸν ἰδικὸ μου πόνο
νὰ σαβανῶν Γιάννηδες δύο καὶ τρεῖς τὸ χρόνο !

Σὲ κλαίω Γιάννη μου Ἀγιᾶ
πῶζήσες μῆνες δεκανηγὰ
ὡς δημοσιογράφος·

ἀλλὰ γιατί νὰ σὲ δεχθῆ ἴσως τοῦ τάφος ;
Ἐοὐ δὲν ἦσουν ἄρρωστος ! Γιατί ν' ἀποβιώσῃς ;
Καὶ ἂν διέφερες ποτὲ
συνάδελφέ μου ποθητὲ
γιατί δὲν πῆγες στοῦ γιατροῦ τὰ οὖρα σου νὰ δώσῃς ;
Βεβαίως δὲν θὰ πέθινες ἂν ἔδεινες ἐκεῖνα.
Θὰ ζοῦσες τὸ ἐλάχιστον ἀκόμη ἓνα μῆνα !

Δὲν ἦσαν τὸ σῶμα σου ἑστία μικροβίων
κι' ἂν οὕτως ἐτερομάτισες, συνάδελφε, τὸν βίον,
σ' ἐφάραν πρὶν τῆς ὥρας σου τῶν γενναίων τὰ στόματα
ποῦ διαρκῶς σ' ἐπείραζαν μὲ σκανδαλώδη σκόμματα
καὶ σῶλεγαν πῶς σῶλειπε καὶ κάτι τι δὲν εἶχες,
κι' ἴσως αὐτὰ σ' ἐσκάσανε καὶ πλέον δὲν ἀντιῆχες !

Γυναῖκες ποῦ σ' ἐσκάσανε καὶ ἐπῆγες ἀπὸ κένη
ποῦ σῶλεγαν πῶς σῶλειπε μὲ δίχως νὰ σοῦ λείπῃ !
Ἀδίκως ποῦ σ' ἐφάραν οἱ φηλυκοὶ κοράκοι
ποῦ σῶλεγαν πῶς σῶλειπε— τί φρίκη !—τὸ σωβράκι·

οὐκ ἔστιν ἐνδίαφρονος σπουδαίως τῆς γαλιάντης,
πόσα βραχὰ καὶ σῶβρακα φοροῦμ' ἐμεῖς οἱ ἄντρες !

Φεύγεις λοιπὸν καὶ μ' ἄφησες διὰ παντὸς ὕγεια,
ἢ εἴσας φούρασης καὶ σὺ ποῦ κάνεις ἀπεργία ;
Δὲν μοῦ μιλεῖς ! Ἐπάγασες ! Ὁ νεκροθάφτης σπεύδει,
καὶ σὺ σιγῶν μᾶς ἐξηγεῖς
διαπατῶς πῶς ἀπεργεῖς
ἀφ' τῆς ζωῆς τὰ ψεύδη !

Φεύγεις δλείκων, ἄνθρωπε, ατῆς φέσεως τὸν νόμον·
καὶ θουχος θ' ἀναπαυθῆς
μὴ κενθονεῶν νὰ κλαυθῆς
μὲ δάκρυ κληρονόμων,
ἀλλ' ἀπὸ μένα μοναχὰ ποῦ θὰ κληρονομήσω
τὰ σκόμματα ποδῆς καὶ σὺ ἂν εἶσαι γέρωσ ζήσω !

Τι εὐτυχίης ποῦ ξεφυχᾷς
στὴν ψάθα, μακαρίτη,
χωρὶς νὰ ἔχῃς μετοχᾷς
καὶ οὐ τοῦ « Μωραίτη » !
Τι εὐτυχίης ποῦ φαίνεσαι στὸν τάφο κοιμισμένος
χωρὶς νὰ φαίνεται κανεὶς
ἐξ ἀρχιτείας συγγενῆς
ποῦ νὰ κοιτάει κλαίοντας, ἂν εἰς' ἀσφαλισμένος !

Τι χαμὸς καὶ γὰρ τῆ Μοῦσα καὶ γὰρ τῆν Κεφαλληνιά !
Αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀδελφὲ ἡμῶν Ἀγιᾶ,
πρωτομάστορα σὶ ἀμόνι καὶ στοδὸς στίχους ὕριστι,
Αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀξιομακάριστι !
Αἰωνία σου ἡ μνήμη κα' ἐντισούτω προχωρῶ
στοῦ Γιαννάδωνε τὰς σφαίρας νέο Γιάννη γὰρ νὰ βροῦ,
γιατί ἄλλος ἀπὸ Γιάννη
στὴ δουλειὰ μου δὲν μοῦ κάνει.

Κι' ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ Χάρως καταπᾶ καὶ ἀρδία
νὰ μὲ στέργῃ κάθε λίγο ν' ἀκλουθᾶω τὴν κηδεῖα

συναδέλφων προσφιλῶν,
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ἐκείνην καλὴν
νὰ πιτόγω μὰ γὰ πάντα ἓνα Γιάννη ποῦ νὰ εἶ
περιμενοῦντας τὴν ὥρα νὰ πεθάνουμε μᾶς !
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

- Γ.— Ἐγὼ μ' ὁ Γιάννης ποῦ ζητᾷς συνέταιρο σὶδὸ φύλλο.
 Μ.— Ἔστειλα τρεῖς σὶδὸ Δράπανο, θέλεις καὶ σὲ νὰ στείλω;
 Γ.— Ἐγὼ ἴμαι Γιάννης ἄγριος ποῦ Χάρος δὲν μὲ πιάνει!
 Μ.— Μπορεῖ νὰ εἶσαι ἄγριος ἀφοῦ σὲ λένε Γιάννη;
 Γ.— Μὴ μοῦ προσβάλλης τ' ὄνομα γιατί... καταλαβαίνεις!
 Μ.— Καταλαβαίνω φόρτωμα πῶς ἦρτες νὰ μοῦ γένης
 κι' ἐγὼ ἀπὸ φορτώματα δὲν εἶμαι μαθημένος.
 Γ.— Σοῦ λέω εἶμαι ἄγριος, κι' ἂν ὁ συχωρεμένος
 ἤθελε κι' ἀνεχώτουγε τὸ κοροῖδεμά σου,
 μ' ἐμὲ θὰν ταῦρης ἄσχημα κι' ἀπὸ τὰ τώρα μάσον!
 Μ.— Δὲ θέλω Γιάννη ἄλλονε! Ἐπῆρα τρεῖς καὶ φτάνει!
 Γ.— Δὲν εἰμπορεῖς. Ἐδήλωσες πῶς ξαναθέλεις Γιάννη.
 Μ.— Πραγματικῶς μοῦ φαίνεσαι πολὺ ἄγρια φύσις
 κι' εἶσαι καλὸς γιὰ ἐκλογὲς κι' ὄχι γιὰ συζητήσεις!
 Γ.— Θὰ κάτσω μὲ τὸ χέρι μου!
 Μ.— Μωρὸ δὲ μ' ἀφήνεις κάτω!
 Ἄν κἀνης τὸν παληκαρᾶ νὰ πᾶς στυῦ Κοσμετάτου.

- Γ.— Καὶ τί σοῦ φαίνεται μωρὲ πῶς εἶν ὁ Κοσμετάτος;
 Δὲν εἶδες γιὰ τὸ δῆμο του πῶς ἐνεργεῖ ἐσχάτως
 καὶ ποῖαν σιᾶσιν ἔλαβε δημάρχου ἐξαισιῶν
 ἀπάνου γιὰ τὸ ζήτημα τὸ τοῦ ἐπινοοῖου;
 Ἄκους ὁ ἀθεόφοβος σὰ φούρναρης νὰ ξέρη,
 κάθε φουρνιὰ ποῦ γένεται τί κέρδος ἀποφέρει
 καὶ τί δαπάνη γένεται σὲ λόγονκο καὶ ξύλο
 καὶ τί θὰ φᾶη τ' ἄλογο γυρίζοντας τὸ μύλο;

Τὸ ἐπερίμενες ποτὲ, μωρὲ παληοσυντάχτη
 ὁ δήμαρχος πῶς θὰ κυτιᾶ
 τοῦ φούρνου τὰ πινακωτᾶ

- κι' ἀκόμα καὶ τὰ σίδαυλα ποῦ βγάνουνε τὴ σιάχτη;
 Μ.— Ὅσο γι' αὐτὰ, πολλὲς φορὲς τοῦ μακαρίτη τῦπα
 πῶς εἶν ὁ δήμαρχος παιδὶ ὁποῦ τὸν ἔχει κάπα
 καὶ δὲν μπορεῖ μὲ δαύτουε ν' ἀστειενθῇ δημότης
 ἂν ἀληθῶς νοθεύεται τοῦ ἄρτου ἢ ποιότης.

- Γ.— Μὰ ἢ νοθεία τοῦ ψωμοῦ ἔβλαψε τὰ στομάχια
 κι' ὅλα τὰ σπύγια ἔχουνε φλουνέντισες καὶ συνάχια
 καὶ ἀταξί λοκομοτρῖς καὶ σκωληκοειδίτη.

- Μ.— Μωρὸ ἀπ' αὐτὰ θὰ χάσαμε κι' ἐμεῖς τὸ μακαρίτη!

- Γ.— Στὴν πρώτη δημοκρατία τοῦ κινήσουε τὰ ἔργα
 καὶ κήπους μᾶς ἀνάστησε ἀειθαλεῖς κι' ὠραίους
 καὶ τώρα μὲ τὴ δεύτερη εἰσάκουσε τὴ βέργα
 καὶ κνηγάει γενικῶς ὅλους τοὺς φουρναρέους.

Ἐμπῆκε μέσ' τὰ φουρναριὰ καὶ μέσ' τὰ ζυμωτήρια

κι' ὄλο μᾶς τ' ἀποκάλυψε τῆς σιάχτης τὰ μυστήρια
 κι' ἐφώτισε τὸ δῆμο του νὰ μάθῃ καὶ νὰ ξεύρη
 πῶς μέσα εἰς τὰ πίτουρα εὐρίσκεται τ' ἀλιῦρι.

Μεγάλο ἔδωσε, Μαρῆ, στυῦς φουρναρέους συμπάρο.

- Μ.— Κρίμας ποῦ ὁ Μαρκόπουλος τὸν ἔκαμε κουμπάρο!
 Ἐγὼ τοῦ τῶτα ὁ φτωχὸς τοῦ φίλου μου τοῦ Ρῆγα
 πῶς κάλλιο μὲ τὸ δήμαρχο νὰ ἔχη λόγια λίγα
 κι' αὐτὸς ποῦ δὲν ἐσκέφτηκε ποσῶς τὸ μαγαζὶ του
 ἔτῃε κι' ἐμπερδεύτηκε μὲ κουμπαριῆς μαζὺ του
 μὰ τώρα ποῦ σὶτὰ λόγια μου δὲν ἔδωσε χαμπάρι,
 τοῦ λέω τοῦ Μαρκόπουλου «τραβάτε τα κουμπάροι!»

- Γ.— Μὴν τὰ ἔρωτᾷς τί βάσανα εὐρήκατε τὸ Ρῆγο,
 ἔνεκα ποῦτιαν τὰ ψωμιὰ κακοποιημένα λίγο,
 καὶ διὰ τὸ μεγάλο του ἐν ἀπεργία θάρρος.
 Ντοῖτα σὶδὸ Δικαστήριο τὸν ἔστειλ' ὁ κουμπάρος
 καὶ τὸν περιποιήθηκε μὲ τὴν εἰσαγγελία,
 κατάρωνιάς του πρόστιμο
 σὰν τὸ ψωμί του νόστιμο
 κι' ἑπτὰ ἡμέρες κράτησιν διὰ τὴν ποικιλίαν.

- Μ.— Αὐτὸς ὁ ὄρος τῆς ποιηῆς,
 γιὰ τοὺς καλοὺς ὁμογενεῖς
 μοῦ φαίνεται μεγάλος,

- Γ.— Ὁ νόμος λέει, φίλε μου, τὶ Ρῆγος τὶ Καβάλος.

- Μ.— Μὰ εἶσι ἐναν ἄνθρωπο ποῦρθ' ἀπὸ τὴ Βλαχία,
 νὰ φέρῃ ὀλωσθήποτε στυῦν τόπο ἐντυχία,
 νὰ τὸν καταδικάσουμε σὲ μούρτα καὶ σὲ χάφι,
 γιατί συνέβη μιὰ φορὰ
 νᾶναι τὰ κούτσουρα χλωρὰ
 καὶ δὲν ἐμπόρεσε καλά ὁ φούρνος νὰ ξινάψῃ;

Ἐγὼ καθὼς τὸ ἄκουσα ἀδοστοιγμει ἐπῆρα
 καὶ βλάχικα τοῦ ἔλεγα τοῦ φίλου μου τοῦ Ρῆγα,
 Τοὶ μᾶί φάτσι ντόμουλε ποῦρθεσ ἀπὸ τὸ Τουρνο
 μὲ Κοσμετάτο δήμαρχο νὰ πᾶς ν' ἀνοίξης φούρνο;
 Τοὶ μᾶί φάτσι πῶφυγες ἀπὸ τὰ Μαγουρέλια,
 γιὰ νᾶρτης ναῦρης σφορὲς
 μὲ δημαρχίεσ ἀστυρῆς
 καὶ μ' ἀστυνᾶτορες εἰδικὸς γιὰ τ' ἀψητα καρβέλια;

Ποῦ νὰ ξέρης, ντούμα βόστρα,
 ὅταν ἦλθες ἀπὸ 'κεῖ,
 πῶς θὰ πάρης τὴ ζυμόστρα
 γιὰ νὰ πᾶς σὶτὴ φυλακή!

Ποῦ νὰ ξέρῃς κατὰ τὸ πῶς τὸ πρώτο συμπεράσι
 θάρογναι σὶδὸ μαγαζὶ σου νὰ σὶδὸ κοσμινίζουν ἄλλοι,
 κι' ὅταν κἀντις ἀπεργίεσ γιὰ τὸν ἀστυνᾶτορα
 ΜΟΥΚΕΙΣ ΤΑ ΜΕΣ ΤΟΥ ΦΟΥΡΝΟΥ
 μὲς τοῦ φούρνου τὸ φουγάρο
 νὰ τροχᾷ τὸ σπαδί!

- Γ.— Τὸ διεστρέψατε λοιπὸν ὁ Πίπης ἢ ἀκόμη ;
 Μ.— Δὲν μεταβάλλει' εὐκόλα ἢ τοῦ δημάρχου γνώμη.
 Καὶ ὄχι μόνον τὴν τιμὴν καθόλου δὲν ἀξίζει
 ἀλλ' ἀνοίξε καὶ φουρνარიὸ δικὸν του γὰ μᾶς ψένη.
 Γ.— Τὶ λὲς μαρὲ κουρλο-Μαρῆ ;
 ὁ Κοσμειάτος θὰ μιτοεῖ
 γὰ κἀνὴ τὸν ἀρτοποιὸ χωρὶς γὰ ἔχη μάθει ;
 Μ.— Ὁ δήμαρχος ἐπιστατεῖ κι' ἢ Ἀφροδίτη πλάθει
 κι' ὁ Βερονίκης τὰ πουλεῖ πέντε δεκάρες τῶνα.
 Μὴν τὰ ὄωτᾶς τί γένηται σὲ τοῦτον τὸν αἰῶνα !

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Στῶν « Ψαρῶν » τὴν ὀλόσταχτη περίμη,
 κι' ἐν τῷ μέσῳ πολλῶν θαυμαστῶν,
 ἐπετοῦσε τὸ κάθε τσαλίμι
 τῆς καντηρίας, τοῦ βάλς, τοῦ μποστόν.
 Κι' εἶδα τόσους ποδόγυρους φίνους
 καὶ μορφὲς τῶν ναυτῶν ζηλευτῆς,
 πῶγελοῦσαν ἐκεῖνες μ' ἐκεῖνους
 κι' ἐγελοῦσαν κι' ἐκεῖνοι μ' αὐτές.

Στὰ « Ψαρὰ » καὶ στής ἄλλες φριγάδες
 ποῦχαν δώσει τοὺς δύο χορούς,
 πῆγαν τόσες ὠραίες νυφάδες,
 ἀλλ' οἱ ναῦτες ζητοῦν . . . πεθερούς !
 Μπαλανσὲ στὰ « Ψαρὰ » καὶ στή « Νίκη ».
 Φοβερός τῆς θαλάσσης χορός.
 Καὶ μετὰ στεριανὸ πικινίκι.
 Τὶ καλὰ ποῦ περνᾷ ὁ καιρός !

Ἡ κοπέλες μὲ πόλκας πηδήματα,
 εἶδαν ὅλα τὰ νέα συστήματα,
 τὰ διάφορα εἶδη ἰβίδων
 ποῦ θὰ φέρουν στὸν Τοῦρκο πνιμὸ
 καὶ τὴν ἀγκυραν μόνον εἶδον
 γὰ δεθῆ σὲ νυμφίου λαιμό !

Φλὰκ-Φλ.οῦκ.

ΤΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ

Τελείωσαν λοιπὸν καὶ τὰ γυμνάσια,
 τὰ τόσῳ φημισμένα καὶ θαυμάσια
 κι' ἀφῆκαν περισσὰς ἐπιτυχίας
 εἰς σύλληψιν κι' ἐκτέλεσιν τὰ θέματα,
 ἀπὸ τὰς ἀτρομήτους Μεραρχίας,
 χωρὶς πετσοκομμοὺς καὶ δίχως αἵματα.

Μετὰ λοιπὸν τὰ κέρδη αὐτὰ τὰ βᾶσιμα,
 ἐρῶν φρονῶ πῶς θάταν καλὴν
 ν' ἀμείψουν τοὺς ἀγροεῖοις με παράσημα
 παρῶδειγμα γὰ γίνῃ τῶν δειλῶν.

Ἐφέδρος.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΝ ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

Ὁ δήμαρχος κ. Σ. Κοσμειάτος, δι' ἡμιφύλλου
 τοῦ δημοσιευθέντος τὴν Τετάρτην, ζητεῖ τὴν συνδρο-
 μὴν τῶν συμπολιτῶν του, ἀνεξαρτήτως κομματι-
 κῶν διαιρέσεων, ὅπως ἰδρῦση κεινοτικῶν Ἀρτο-
 ποιείων, συνιστῶν μετοχικὴν ἐταιρίαν μὲ κεφάλαιον
 15,000 δραχμῶν διηρημένον εἰς χιλίας πεντακοσίας
 μετοχὰς πρὸς δέκα δραχμὰς ἑκάστην.

Εἰς τοῦτο προέβη ὁ κ. δήμαρχος λαβὼν ὑπ' ὄψιν
 του, ὡς γράφει, τὴν ἐκρυθμὸν κατάστασιν εἰς τὴν
 περιήλθε κατ' αὐτὰς ἢ πόλις ὡς ἐκ τῆς παραλόγου
 ἐπιμονῆς τῶν ἀρτοποιῶν τοῦ γὰ ζητῶσι τὴν αὐξήσιν
 τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου.

Εὐελπιστεῖ ὅτι οἱ μὲν πλούσιοι μετὰ γενναιότητος
 θὰ τὸν συνδράμωσι εἰς τὰς προσπάθειάς του οἱ δὲ
 λοιποὶ κάτοικοι δὲν θὰ ἀρνηθῶσι τὴν δεκάδρα-
 χμον συμμετοχὴν των.

Καὶ δίδων τὸ παράδειγμα, πρῶτος δηλοῖ ὅτι ἐγ-
 γράφεται δι' ἑκατὸ μετοχὰς.

Τὴν ιδέαν τοῦ κ. δημάρχου δὲν ἀποκρούομεν,
 διότι ὁμολογουμένως ἀποβλέπει εἰς τὸ συμφέρον
 ὄλων μας.

Ἐὰς μᾶς ἐπιτρέψῃ ὅμως γὰ φιλοσοφήσωμεν ὀλί-
 γον ἐπὶ τοῦ « ἀνεξαρτήτως κομματικῶν διαιρέσε-
 ων » διότι ἀκριβῶς ἐκεῖ βλέπομεν τὴν διαίρεσιν
 τοῦ ἀρτοποιείου.

Καὶ ἐρωτῶμεν τὸν κ. δήμαρχον:

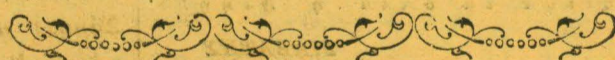
Θὰ ἔχετε πάντοτε τὴν αὐταπάρνησιν γὰ ὑπηρετεῖ-
 τε τὸν Λῆμον ὡς δήμαρχος ;

Καὶ ἂν τὴν ἔχετε, θὰ εἴσθε βέβαιος ὅτι θὰ ἐπι-
 τυγχάνετε πάντοτε ;

Καὶ ἂν ἐπιτυγχάνοντος ἀντιθέτου δημάρχου ὑπο-
 τιμηθῇ τὸ ἐμπόρευμα καὶ—ἀνεξαρτήτως κομματικῶν
 διαιρέσεων—μεταβληθῶσιν αἱ μετοχαὶ μας εἰς... ἀ-
 παρέμφατα, εἰς ποῖον κ λ ἄ σ μ α θὰ εὐρεθῶμεν οἱ
 μέτοχοι πρὸ τῶν ἀμετόχων ;

Τὸ φωνὴ τοῦ ἀρτοποιείου μας, δὲν ἀμφιβάλλω,
 ὅτι καὶ ἀρίστης ποιότητος θὰ εἶναι καὶ σωστὸν εἰς
 τὸ βᾶρος του, δὲν θὰ μοῦ ἀρνηθῆτε ὅμως ὅτι—ἀνε-
 ξαρτήτως πολιτικῶν διαιρέσεων—θὰ ἦναι πάντοτε
 πολιτικόν !

Μέτοχος.

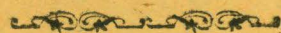

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Παραδόσας τὴν διαχείρησιν τοῦ ταμείου καὶ ἀ-
 ναχωρῶν κατ' αὐτὰς θεωρῶ καθήκον μου ἀπαραί-
 τητον ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσω τὰς ἀλείρους εὐ-
 χαριστίας μου καὶ τὴν ἄκραν εὐγνωμοσύνην μου
 πρὸς τὸ κοινὸν ἀπάσης ἐν γένει τῆς νήσου Κε-
 φαλληνίας ὡς καὶ πρὸς τοὺς ὑπηρετοῦντας ἐνταῦθα
 ξένους ὑπαλλήλους διὰ τὴν ἀγάπην καὶ ἐκτίμη-
 σιν δι' ὧν μὲ περιέβαλον ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνέλα-
 βον τὴν διαχείρησιν τοῦ ταμείου.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 Ἀρχισυντάκτου τῆς 1 Οκτωβρίου 1908

Ὁ Πάσης Μεσσηνίας τοῦ Ταμείου Κεφαλληνίας
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ
 ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΥΡΚΑΤΑ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Ητύχησα να γνωρισθώ με την δεσποινίδα.

Μετά τας συνήθεις μετεωρολογικὰς παρατηρήσεις επί του καιρού, ο οποίος πάντοτε χάνεται όταν όμως καλείς με δεσποινίδα, δεν γνωρίζω πώς, ενετήθη το ζήτημα του γάμου.

Βεβαίως είναι δλίγον δύσκολος η αποκατάστασις, έλεγον, ότι εισέρχεται και με διακόπτει εις νέος επισκέπτης.

— Μας προσεμάλεσαν και γὰ τώρα τ' απόγευμα στα πλοία, λέγει προς την δεσποινίδα ο νέηλος, θά έλθετε βεβαίως και σεις χωρίς άλλο.

— Η δεσποινίς, εὐθύς ως ήκουσε πλοία, έφάνη ότι έπλεεν εν χαρά, αλλά φαίνεται ότι η παρουσία μου την ήνάγκασε να πη, πολύ συνεσταλμένος.

— "Αν θέλη η μαμᾶ.....

— Η μαμᾶ το ήθελε' δεν υπήρχε αμφιβολία! Εκείνος που έως να μη το ήθελεν ήτο ο καυμένος ο μπαμπᾶς, άλλ' αυτός ως μη μετερχόμενος τα οικιακά δεν έληφθη υπ' όψιν.

— Ο νέηλος, γνωρίζων και αυτός εξ άλλων ομοίων περιστάσεων ότι το αν θέλη η μαμᾶ, είναι έσον με το ευχάριστος θά έλθω, έμεινε άκόμη δλίγα λεπτά και προσέθεσεν εν ώρε βόρε.

— Θα διασκεδάσετε πολύ και να δεχθήτε την πρόσκλησιν, έπον.

— Ναι, ... αλλά ... είναι και βαρετό να σᾶς πῶ ...

— Δεν πιστεύω να βαρύνεσθε εις ένα κύκλον ο οποίος, ως ασφαλώς ήκουσα, σᾶς έθαύμασε τόσο, σᾶς,...

— 'Αλήθεια! Τ' άκούσετε και σεις;

— Εγώ εὐτυχῶς όλα τα άκούω και δεν φαντάζεσθε με πόσην χαράν θά ήκουον αν...

— Φεύγον άπόψε δυστυχῶς. Μά δεν ξερετε τι λαμπροί νέοι, τί, ...

Την διέκοψε η επίσκεψις μιᾶς κυρίας η οποία με μεγάλην χαράν αναγγέλει ότι θά πάνε πρώτα στη «Νίκη» και ύστερα στα «Ψαρά».

— Εδῶ δὲν ήμπόρεσα να κρατηθῶ πλέον!

— Ηγέρθη άποτόμως και είπα:

— Αυτό δὲν είναι καθόλου σωστόν κυρία μου!

— Η 'Ελληνική ιστορία λέγει, ότι μετὰ την επανάστασιν τῶν Ψαρῶν έστειψε τὰ δπλα η Νίκη!

ΑΣΑΒΑΤΗΣ

Η ΣΧΟΛΗ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ

— Ποξάντο από της πρώτης του μηνός τα μαθήματα της νυκτερινής Σχολής των άπόρων του 'Εργατικού Συνδέσμου.

Εξομείνα να έγνοήση ο κόσμος τὸν έσον τοῦτον σκοπόν και να μη έλαττωσιν τα περιττά πείσματα εις βάρος των άοφρατών και άπροσιατεῦτων πλασματων.

— Νομίζομεν ότι όφελουσιν όλοι οι έργοιτες εις τὰς εργασίας των μικροῦς άπόρους ύπαλλήλους, να τους έγγραφωσιν εις την Σχολήν.

Την παρελθούσαν Τετάρτην, από της 5ης πρωινῆς ώρας άρύπνισε τους κατοίκους ο βαρὺς ήχος της μεγάλης καμπάνας. Εκείτο το έμποροραφείο Ματαράγκα (οικία Γ. Πινατόρου) το όποίον βαθυμερόν άπετεφρώθη.

Επίσης άπετεφρώθη το συνεχόμενον μικρόν καρνεϊτόν Μακρη. Ως εκ θαύματος άπέφυγε την καστροφην το δίπλανόν κατάστημα και η κατοικία του Ιωάννου Μαρκέτου. Το όπισθεν κείμενον άρτοποιείον Λίσκηρη, υπέστη και αυτό άσημάντοζ ζημίαζ.

Τη συνδρομή των προσδραμόντων πολιτών και της αστυνομίας, έσθένθη το πῦρ και οὕτω άπέφυγον τὸν κίνδυνον οι συνεχόμενοι οίκια και καταστήματα.

Παραμένει άγνωστον, πώς μετεδόθη το πῦρ, βεβαίως όμως εκ του έμποροραφείου προήλθεν.

— Ίτως να μη έπρόσεχον οι εργάτιδες και να άρχισαν άσθεστον κίενα σίδηρον έτων έκλεισε το κατάστημα.

— Αλλά και πολύ εύκολον να μετεδόθη εκ του παρακειμένου φούρνου.

Οι προσδραμόντες γείτονες κατόρθωσαν να διασώσουν αρκετά υφάσματα του έμποροραφείου τα όποια παρέλαθεν ο αντιπρόσωπος της ασφαλείας κ. Γ. Φρακλής.

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

— Εξεδόθησαν από 15 έως 30 Σεπτεμβρίου οι εξής άδειαι γάμου

— Αθηνάιος Ν. Βισεντιάτος (Βλαχάματα) μετὰ της Αθριάτης Γ. Μαρινάκη (Φραγκάτα)

— Αντώνιος Ν. Φλαμιάτος (Πουλάτα Σάμης) μετὰ της Καλιφρόνης Γ. Στεφάτου (Βλαχάτα)

— Νικόλαος Σ. Ζιφειράτος μετὰ της Όλγας Β. Βεντιουράτου (Τρωϊανάτα.)

— Γεράσιμος Δ. Καταίγερης (Σβορώνάτα) μετὰ της Άννης Σ. Ζαχαράτου (Πορτογάτα)

— Βασίλειος Χ. Στεφάτος (Βλαχάτα Σάμης) μετὰ της Θεοφίλης Μαρινάκη (Κάρον.)

— Άγγελος Θ. Λαδάς μετὰ της Ειρήνης Λαδά (Καμινάρατα)

— Παντελέον Δελλαπόρτας (Κουβαλάτα) μετὰ της Δεσποινούλας Γερασμάτου (Δελημάτα)

— Γεράσιμος Σπυράτος (Ληξούριον) μετὰ της Άρετής Χριστοδολάτου (Αγοστόλιον.)

— Αναστάσιος Ριζής (Αγοστόλιον) μετὰ της Ρουμλίας Καμλίση (Κεραμεις)

— Ιάκωβος Μεσάρης μετὰ της Ζαχαρίας Κούση (Ληξούριον.)

— Ο διαπρεπής δικηγόρος κ. Π. Γιωτόπουλος, ύφηγητής του ποινικού δικαίου εν τῷ Πανεπιστημίῳ, έγκραδιστάμενος μονίμως εν Κερκίρα άναλαμβάνει την διεξαγωγήν ποινικών και πολιτικών ύποθέσεων παρὰ τοίς εν Κερκίρα Δικαστηρίοις.

— Απεβίωσεν άοθενών προ έτων, ο άγαπητός συμπολίτης και φιλόδοτος εκδογειάρχης Σπυρίδων Κυρκελάκης δάτης. Συλλυπούμεθα τους υίους του.

ΡΑΦΕΙΟΝ ΑΒΛΙΧΑΚΗ ΙΟΟ

ΝΕΑ ΣΧΕΔΙΑ!

Παρελήφθησαν αυτήν την εβδομάδα.

Κασμήρια, όλομάλλα δια κοστύμ, άγγλικά και γαλλικά εις εκατό νέα σχέδια τελευταίας μόδας.

Επίσης κασμήρια μαλλοβάμβακα κατ' άπιμίμησιν των όλομάλλων.

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ

Παρελήθη μεγάλη και πλουσία συλλογή εξ έγγυφών μεταξωτών.

Αι τιμαί έκανόνισθησαν με μεγάλον έκπεσημόν.

Γίνονται ένδυμασία δι' όλας τὰς τάξεις.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

— Η Εθνική Τράπεζα δέχεται έντάκουζ καταθέσεις εις τραπεζιτικά γραμμάτια και εις χρυσόν, άπέδοτέας εις όρισμένην προθεσίαν η διαρκείας

Τόκοι των καταθέσεων

1)	2	τοίς 100	διά καταθέσεις 6 μηνών
2	»	»	» 4 έτους
2)	1)	2	» » » 2 έτών
3.	»	»	» 4 έτών
4	»	»	» 5 έτών

Αι έπισημασμένα ταπεινά και καθέσεων εκδοσονται τη εκλογή του καταθέτη ή το έργοστού. ΔΕΛΦΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ (ΖΙΖΑΝΙΟΥ)